

MATTHEÛS

5:6

Hongeren en dorsten naar gerechtigheid
als het allesoverheersende verlangen van
Jezus' discipelen.

GELEZEN UIT

Herziene Statenvertaling

BELUISTER OF BEKIJK

versvoorvers.org/mattheus/5-6

BELUISTER OF BEKIJK

Inhoud

1	De zaligsprekingen en een vernieuwd denken	3 min	3
2	Honger als een onvervuld geestelijk verlangen	3 min	4
3	Gevoelig blijven voor zonde en ongerechtigheid	6 min	6
4	Onze verlangens bepalen ons geluk	3 min	9
5	Onverzadigd maar toch tevreden met Gods wil	8 min	10
	Om verder te lezen		14

1

De zaligsprekingen en een vernieuwd denken

Aan het begin van het gedeelte van Mattheüs dat wij de Bergrede noemen, dat in Mattheüs hoofdstuk 5 staat en doorloopt in de hoofdstukken 6 en 7, vinden we als inleiding op de rede acht uitspraken van Jezus die gewoonlijk de zaligsprekingen worden genoemd. Elk daarvan begint met de woorden:

‘Gelukkig zijn de ...’, waarna Hij een categorie mensen noemt. Hij zegt ‘omdat’ of ‘want’, en vervolgens noemt Hij een bepaald voorrecht dat zij genieten.

Zoals we hebben gezien bij onze behandeling van deze zaligsprekingen, en zoals we nog steeds zien, noemde Jezus iedere keer een bepaalde groep mensen zalig. Dat was niet per se een groep die wij vanzelfsprekend als gezegend of benijdenswaardig zouden beschouwen. Daarom moest Hij het ons ongetwijfeld vertellen, want zolang wij niet veranderd worden door de vernieuwing van ons denken, denken wij anders dan Jezus.

Toen Jezus Zijn twaalf discipelen had uitgekozen, ging Hij met hen zitten en hield Hij deze rede voor hen. Een van de eerste dingen die Hij moest doen, was hun denken opnieuw vormen wat betreft de vraag wat benijdenswaardig en wat wenselijk is. Mensen worden namelijk onvermijdelijk aangetrokken tot datgene wat zij benijdenswaardig of gelukkig achten. Om het leven en de loopbaan van Zijn discipelen de juiste richting te geven, moest Hij daarom allereerst hun waardestelsel bespreken, en de dingen waaraan zij waarde hechtten en die zij goed en wenselijk vonden.

Zo kon Hij hun laten zien dat veel dingen benijdenswaardig zijn, dat veel dingen wenselijk zijn en dat veel mensen gelukkig zijn van wie de wereld dat niet per se zou denken. Dat is wat de zaligsprekingen voor ons doen. Ze geven een nieuwe richting aan ons denken over wat wenselijk is, wie gelukkig is en wat voor mensen wij willen zijn.

De beschrijving die Hij geeft, is in feite een beschrijving van degenen die Zijn discipelen zijn. Als je een discipel wilt zijn, dan hoor je zo’n soort mens te zijn. In elk geval verbindt Hij een bepaald voorrecht aan die categorie. Samen geven de acht

zaligsprekingen en de acht dingen die Hij zegt een samengesteld beeld van de zaligheid van het discipel-zijn, of van de zegeningen en beloningen die voortkomen uit het volgen van Jezus.

De eerste zaligspreking luidde:

Zalig zijn de armen van geest, want van hen is het Koninkrijk der hemelen.

MATTHEÛS 5:3

De tweede luidde:

Zalig zijn zij die treuren, want zij zullen vertroost worden.

MATTHEÛS 5:4

De derde luidde:

Zalig zijn de zachtmoedigen, want zij zullen de aarde beërven.

MATTHEÛS 5:5

Nu komen we bij de vierde zaligspreking. Die staat in Mattheüs 5:6, waar Jezus zei:

Zalig zijn zij die hongeren en dorsten naar de gerechtigheid, want zij zullen verzadigd worden.

MATTHEÛS 5:6

2

Honger als een onvervuld geestelijk verlangen

Honger en dorst zijn niet per se toestanden die als wenselijk worden beschouwd. De meesten van ons hebben liever een volle maag dan dat we honger hebben. De meesten van ons hebben liever dat al onze aandriften en verlangens verzadigd zijn dan dat we onvervulde verlangens hebben. Dat is wat honger en dorst zijn. Honger en dorst zijn verlangens die nog niet verzadigd, nog niet bevredigd zijn.

Wanneer we dus zeggen dat iemand honger of dorst heeft, hebben we het over iemand met een onbevredigd verlangen. Dat geldt of we nu spreken over honger naar lichamelijk voedsel en lichamelijke drank, of, zoals Jezus hier doet, over een ander soort honger: honger naar iets wat niet stoffelijk is, iets geestelijks. Een onbevredigd verlangen stellen we meestal gelijk aan ongelukkig zijn.

Het boeddhisme behandelt het vraagstuk van de menselijke ellende door te zeggen dat ellende bestaat vanwege onbevredigde verlangens. Een deel van de oplossing die het boeddhisme aanbiedt, is dat je jouw verlangens beperkt. Je beperkt je verlangens zo ver dat je uiteindelijk geen verlangens meer hebt. Als je geen verlangens hebt, zul je ook geen onbevredigde verlangens hebben. Als je geen onbevredigde verlangens hebt, zo wordt betoogd, zul je een gelukkig mens zijn, of je zult ten minste innerlijke rust hebben.

De aanname is dus dat als je verlangens hebt en die verlangens nog niet bevredigd zijn, innerlijke rust niet voor jou is weggelegd. Nog niet, in elk geval, niet voordat die verlangens bevredigd zijn. Maar Jezus vertelde ons het tegenovergestelde. De persoon die hongert en dorst naar gerechtigheid is een gezegend of gelukkig mens, een benijdenswaardig mens.

Hij spreekt niet over iemand die gehongerd en gedorst heeft, heeft verkregen wat hij zocht en vervolgens bevredigd is geraakt. Hij spreekt over zulke mensen voordat het verlangen daadwerkelijk bevredigd is, want Hij zegt:

Want zij zullen verzadigd worden.

Dat ligt in de toekomst. Hij spreekt over de zaligheid van mensen die hongeren naar iets wat ze nog niet hebben verkregen, althans niet volledig. Maar Hij zegt dat ze gezegend zijn omdat ze bevredigd zullen worden.

Je zou kunnen zeggen: ‘Maar ik zou liever een leven nastreven waarin ik nergens naar honger of dorst. Ik houd niet van onbevredigde verlangens. Ik houd er niet van verlangens te hebben waaraan niet wordt voldaan. Daarom wil ik geen mens zijn die hongert en dorst naar gerechtigheid, want ik leef in een wereld waarin geen gerechtigheid bestaat, en mijn eigen leven wordt niet gekenmerkt door volkomen consequent rechtvaardig gedrag. Als ik dus naar zulke dingen honger en dorst, zal ik onbevredigd blijven, omdat die dingen geen werkelijkheid zijn. Gerechtigheid maakt

geen deel uit van deze wereld. Er is geen recht en geen gerechtigheid, niet in deze wereld en ook niet in mijn eigen hart. Of als die er wel zijn, zijn ze beslist niet volmaakt. Daarom zou ik me net zo lief leren aanpassen aan het niveau waarop de dingen zich nu bevinden.'

Dit is natuurlijk wat mensen in veel gevallen doen. Niet alleen niet-christenen, maar ook veel christenen hebben zich aangepast.

3

Gevoelig blijven voor zonde en ongerechtigheid

Lot deed dat anders. Hij woonde in Sodom, in een tijd waarin daar grote verdorvenheid heerste. Over hem staat in 2 Petrus, hoofdstuk 2:

Hij kwelde dag in, dag uit zijn rechtvaardige ziel, doordat hij de wetteloze daden van die mensen zag en hoorde.

2 PETRUS 2:8

Hij woonde in Sodom, maar hij vond veel van de goddeloosheid in Sodom op zijn zachtst gezegd bijzonder weerzinwekkend. Het verscheurde zijn geest. Het verscheurde zijn ziel om dit dag in, dag uit te zien en te horen.

Veel christenen kunnen zelfs dat niet over hun eigen geestelijke toestand zeggen. Veel christenen kunnen een videotheek binnenlopen en de hoezen van die video's zien, vol wellust en vol verwerping van Gods normen en verwerping van gerechtigheid. Ze kunnen video's bekijken, godslasteringen tegen God horen en ongerechtigheid, overspel en allerlei andere dingen zien. En niet alleen worden ze er niet door gekweld, maar ze genieten er zelfs van en laten zich erdoor vermaken. Dat is het tegenovergestelde van Lot.

Trouwens, als we naar het leven van Lot kijken, beschouwen we hem niet als een voorbeeldig man. Als je een persoon uit het Oude Testament wilt kiezen op wie je wilt lijken, zijn er beslist betere voorbeelden dan Lot die je kunt kiezen. Maar hoe weinig

voorbeeldig Lot ook was, hij was rechtvaardiger dan velen van ons. Hij leefde namelijk in een samenleving die net als de onze verdorven was, maar hij ergerde zich aan de goddeloosheid. Hij verlangde ernaar dat er iets beters zou bestaan.

Iemand die hongert naar gerechtigheid en in Sodom woont, of in San Francisco woont, of ergens anders in deze wereld woont waar grote ongerechtigheid overvloedig aanwezig is, zal niet alleen onbevredigd zijn, maar ook geërgerd, geïrriteerd en gekweld, zoals Lot dat was. Hoewel het een onwenselijke gemoedstoestand lijkt om in je geest gekweld te worden, hoeveel onwenselijker is dan de gemoedstoestand van iemand die in Sodom kan wonen en niet reageert, die het niet onwenselijk en niet aanstootgevend vindt? Als dat het geval is, betekent het dat het hart bezweken is. Het hart heeft de zondige toestand van de wereld aanvaard.

Je zult hiervan veel in de kerk aantreffen. Er was bijvoorbeeld een tijd waarin voor relaties tussen jongens en meisjes, tussen jonge mannen en jonge vrouwen in de kerk, een hoge morele norm zou hebben gegolden. Losse afspraakjes zoals wij die kennen, en veel van wat er zelfs tijdens afspraakjes onder christenen gebeurt, zouden zonder meer als immoreel zijn beschouwd, en terecht. Veel van wat christenen tijdens hun afspraakjes en dergelijke doen, is immoreel en zou helemaal niet mogen gebeuren.

Maar de kerk is op het punt gekomen waarop ze haar norm voor afwijkend gedrag steeds verder heeft verlaagd, tot het punt dat we niet te veel uit de pas met de wereld willen lopen. Vroeger zou een deugdzaam meisje op de eerste afspraak niet zoenen. Tegenwoordig komt het zelden voor, misschien in elk geval onder niet-christenen, en ik denk zelfs onder mensen die belijden christen te zijn, dat je een vrouw aantreft die niet op de eerste afspraak met een man naar bed gaat. We hebben een totaal verval van onze cultuur gezien.

De kerk hoort een pilaar van de waarheid te zijn, zoals Paulus zei:

Maar voor het geval dat ik langer wegblijf, weet u nu hoe men zich moet gedragen in het huis van God, dat is de gemeente van de levende God, zuil en fundament van de waarheid.

1 TIMOTHEÛS 3:15

De kerk hoort voor gerechtigheid te staan en als een godvruchtig geweten voor een verdorven wereld te dienen. Maar de kerk wil eigenlijk niet al te zeer uit de toon vallen. Ze wil niet helemaal even ver gaan als de wereld. Ik denk dat christenen over het algemeen weten dat ze niet alle goddeloze dingen behoren te doen die de wereld doet. Maar tegenwoordig wordt in veel kerken gedrag tussen jonge mannen en vrouwen beslist als aanvaardbaar beschouwd, zolang ze maar geen geslachtsgemeenschap hebben. Dat staat duidelijk mijlenver af van de moraal van de Schrift, en mijlenver van de moraal waarvoor zelfs de kerk stond voordat de wereld verder verdorven raakte.

De wereld lijkt de toon aan te geven en de kerk danst mee. Helaas hoort het andersom te zijn. De kerk hoort tenminste haar eigen muziek te schrijven, of de muziek te volgen die God heeft geschreven, ongeacht wat de wereld doet.

Maar stel dat iemand belijdt christen te zijn en toch zonder moeite een videotheek binnenloopt of televisie en reclames bekijkt. Die persoon ziet daar verdorvenheid, onbescheidenheid, materialisme, hebzucht, valse waarden en opstand tegen God en ouders. Als dat zijn rechtvaardige ziel vanbinnen niet verscheurt, is hij niet te benijden. Die persoon is geestelijk afgestorven. Die persoon is in zijn hart afgedwaald.

Hoewel het dus niet aangenaam is om bedroefd en gekweld te worden door de zonde in de samenleving, zijn degenen die nog de geestelijke gevoeligheid hebben om zo te reageren gelukkig. Het betekent namelijk dat ze nog steeds naar iets beters verlangen. Als je niet bedroefd bent wanneer je zonde in de samenleving of zonde in je eigen leven ziet, betekent het dat je niet langer naar iets beters verlangt. Je bent tevreden met de dingen zoals ze zijn. Het probleem is dat de dingen in de samenleving niet op een bevredigend niveau liggen. En als wij tevreden zijn met wat niet bevredigend is, dan zijn we het contact met God en gerechtigheid kwijtgeraakt. Zij die nog steeds honger en dorsten naar gerechtigheid zijn dus toch gezegend, hoe onbevredigd ze ook zijn en hoe bedroefd en gekweld ze soms ook zijn in een goddeloze wereld. Zij zijn te benijden, beslist veel meer dan degenen die zichzelf verhard en ongevoelig gemaakt hebben, bekoeld zijn, lauw geworden zijn en in niets van de wereld verschillen — en juist daarom door de wereld worden veracht.

4

Onze verlangens bepalen ons geluk

Jezus zei:

Gelukkig zijn jullie die hongeren en dorsten naar gerechtigheid, want jullie zullen genoeg krijgen.

Niet noodzakelijk onmiddellijk, althans niet in de uiteindelijke betekenis van volledige verzadiging. Maar als je niet hongert en dorst naar gerechtigheid, betekent dat niet dat je ervoor kunt kiezen om nergens naar te hongeren en dorsten. Iedereen wordt door iets gedreven. Iedereen heeft een bepaald verlangen dat zijn leven beheerst. Het overheersende verlangen van sommige mensen is eenvoudigweg om te overleven. Anderen hebben hogere doelen dan dat. Ze willen comfortabel leven, bekend zijn en zich ongeremd aan genoegens kunnen overgeven. Ze willen geld hebben. Daar hunkeren ze naar. Andere mensen verlangen er alleen naar God te behagen, en ze verlangen ernaar dat gerechtigheid zal zegevieren.

Tot welke categorie je ook behoort, je bent niet vrij van onvervulde verlangens. Alle mensen hebben verlangens die hun persoonlijkheid beheersen, en alle mensen ervaren een zekere mate van ontevredenheid bij het verwezenlijken van die verlangens. Als je God altijd wilt behagen en wilt dat gerechtigheid in de wereld en in jouw leven zegeviert, zul je in die richting een en ander bereiken en hier en daar enige bemoediging ontvangen. Maar zolang de wereld in haar huidige toestand verkeert, zul je grotendeels onverzadigd blijven.

Maar als God of gerechtigheid je niets kan schelen en je ernaar hunkert om geliefd te zijn en nooit door iemand afgewezen te worden, om altijd comfortabel te leven, altijd gezond te zijn, altijd goed voorzien te zijn van voorraden en geld, nooit een ongeluk te krijgen en nooit iemand te hebben die tegen jouw wil ingaat — als dat is wat je verlangt, zul je ook onverzadigd blijven. Het verschil is dat zij die hongeren en dorsten naar gerechtigheid, Gods belofte hebben dat er een dag komt waarop zij verzadigd zullen worden. Datgene waarnaar ze hunkeren, zal werkelijkheid worden. Datgene wat zij verlangen, zal hun geschonken worden.

Als datgene waarnaar je hunkert, is wat God verlangt en wat God heeft besloten uiteindelijk tot stand te brengen — namelijk dat gerechtigheid de aarde zal vervullen, zoals de Bijbel zegt dat dit zal gebeuren — dan heb je tenminste de belofte dat je hunkering op een dag verzadigd zal worden. En vanaf dat moment zal ze voor altijd verzadigd zijn. Als je iets anders verlangt, iets wat niet overeenkomt met wat God voor jou verlangt, iets waarvan God niet heeft gegarandeerd dat het zal gebeuren, dan bevind je je in een positie waarin je misschien nooit verzadigd zult worden.

Zoals ik al zei: als je niet hongert en dorst naar gerechtigheid, betekent dat niet dat je nergens naar zult hongeren en dorsten. Je zult iets verlangen. Mensen worden van nature gedreven door doelen, ambities, hunkeringen, verlangens en begeerten. Waar je ook naar hunkert, dat zal je geluk beheersen, ten goede of ten kwade. Als je hunkert naar iets wat je niet kunt verkrijgen, of zelfs als je het verkrijgt maar vervolgens de lat iets hoger legt en naar iets verlangt wat nog verder gaat, zul je een voortdurend onverzadigd leven leiden.

5

Onverzadigd maar toch tevreden met Gods wil

Ik zeg niet dat christenen de enigen zijn die verzadigd zijn. Wat ik in feite zeg, is dat christenen, als ze de juiste gezindheid hebben, op dit punt in hun leven niet verzadigd zijn. Hun verzadiging wordt uitgesteld tot later. Jezus zei dat zij, als ze hongeren en dorsten naar gerechtigheid, verzadigd zullen worden. Het is echter mogelijk om, hoewel je onverzadigd bent, tevredenheid te ervaren. Misschien denk je dat verzadiging en tevredenheid hetzelfde zijn, maar dat hoeft niet zo te zijn. Verzadiging betekent dat al je hunkeringen en verlangens gestild of vervuld zijn. Datgene wat je verlangt, is werkelijkheid geworden, en er blijft niets meer over wat je verlangt. Dat is wat het betekent om verzadigd te zijn.

Christenen kunnen beslist niet hopen in die zin verzadigd te zijn vóór het einde van de tijd. Zoals de psalmist in Psalm 17:15 zei:

ik zal, wanneer ik ontwaak, verzadigd worden met Uw beeld.

PSALMEN 17:15

Wanneer ik in de gelijkenis van Christus word opgewekt, dan zal ik verzadigd zijn. Tot die tijd zal ik mij blijven uitstrekken naar het doel van de hoge roeping van God in Christus Jezus, zoals Paulus in Filippenzen 3 zei dat hij deed. Er is nog altijd iets meer te bereiken.

Paulus zegt:

Niet dat ik al volmaakt ben of het al verkregen heb, maar één ding doe ik: ik vergeet wat achter mij ligt en richt mij op wat voor mij ligt. Ik jaag naar het doel, naar de prijs van de roeping van God van boven in Christus Jezus.

FILIPPENZEN 3:12-14

Daar heb je een onverzadigd mens. Hij is onverzadigd omdat hij nog niet volmaakt is, maar dat wel wil zijn. Er is een hoge roeping en een doel waarnaar hij zich nog steeds uitstrekt. Dat is ontevredenheid, maar dat verlangen zal op de dag van Christus Jezus vervuld worden.

Maar in dezelfde brief waarin Paulus erover sprak dat hij nog niet volmaakt was, nog niet tevreden was met waar hij zich bevond en nog verder moest gaan, zei hij ook in Filippenzen 4:

Niet dat ik dit zeg vanwege gebrek, want ik heb geleerd tevreden te zijn in de omstandigheden waarin ik verkeer.

FILIPPENZEN 4:11

Er is dus een verschil tussen verzadigd zijn en tevreden zijn, want verzadigd zijn betekent dat ik alles wat ik verlangde, heb verwezenlijkt en verkregen. Ik heb het. Mijn honger is gestild. Ik had honger, maar nu heb ik een volledige maaltijd gegeten. En omdat ik een volledige maaltijd heb gegeten, ben ik verzadigd. Dat is vóór de komst van Christus niet de toestand van de christen.

Maar tevredenheid is iets anders. Tevredenheid kan er zelfs zijn wanneer ik onvervulde verlangens heb. Dat gebeurt door die verlangens in het juiste perspectief te plaatsen. Ze ontstaat wanneer ik zeg: hoewel er dingen zijn waarnaar ik verlang en die ik nog niet heb verkregen, is wat ik nu heb datgene wat God wil dat ik nu heb, en ik ben

blij dat ik in Zijn wil ben. Ik ben blij dat ik heb wat Hem behaagt. Ik zal uit Zijn hand aannemen wat Hij mij geeft en berusten in alles wat Hij wil dat ik nu heb. En daarom zei Paulus:

Niet dat ik dit zeg vanwege gebrek, want ik heb geleerd tevreden te zijn in de omstandigheden waarin ik verkeer.

FILIPPENZEN 4:11

Dat betekent dat je berust in de wil van God. Ik verlang nog steeds naar meer, maar God heeft er niet voor gekozen ons verder te brengen dan dit. Daarom zal ik voorlopig blij zijn met de wil van God. Op een dag zal ik volledig verzadigd worden, wanneer de gerechtigheid komt.

Dit alles is waar als ik iemand ben die hongert en dorst naar gerechtigheid. Als ik honger en dorst naar rijkdom, naar roem, naar ononderbroken genot zonder pijn, als ik een gezondheid wil die nooit door ziekte wordt onderbroken, als dit de dingen zijn waarnaar ik hunker, als ik oud wil worden en niet jong wil sterven, dan bestaan er geen garanties dat ik die verlangens verwezenlijkt zal zien. Er is geen belofte dat wie naar zulke dingen hongert en dorst, verzadigd zal worden. Daarom zijn zulke mensen niet gelukkig. Wat zij verlangen, kunnen zij tot op zekere hoogte bereiken, maar misschien bereiken zij het wel helemaal nooit. Als zij bereiken wat zij denken te willen, zullen zij in de meeste gevallen hun blik verder richten en zeggen: „Ik denk dat ik meer wil, want wat ik nu heb gekregen, is uiteindelijk toch niet helemaal bevredigend gebleken.”

Wie hongert en dorst naar gerechtigheid, heeft ten minste deze troost: er is een garantie dat datgene waarnaar hij hunkert werkelijkheid zal worden, en dan zal hij er niet langer naar hongeren en dorsten. Ondertussen krijgen wij natuurlijk de opdracht tevreden te zijn met wat wij hebben. We mogen blij zijn dat God op de troon zit, dat wat wij hebben door Hem in Zijn soevereiniteit voor ons is bepaald, en dat wij, terwijl Hij Zijn werk op aarde en in ons hart doet, op het punt zijn waar Hij ons wil hebben. Blij zijn met de wil van God is eenvoudigweg een gevolg van het liefhebben van God en er blij mee zijn dat Hij blij is. Dat is de houding van de christen.

Hier wordt gesproken over hongeren en dorsten naar gerechtigheid. Honger en dorst zijn de meest overweldigende verlangens die mensen kunnen hebben. Ik besef dat er momenten op de dag zijn waarop je sterker naar iets anders verlangt. Er zijn momenten waarop je niets liever wilt dan slapen en geen belangstelling hebt voor eten, deels omdat je niet erg veel honger hebt, maar wel slaperig bent. Er zijn momenten waarop de seksuele drang sterker kan lijken dan de drang naar voedsel. Maar over het algemeen is er in het menselijk bestaan geen drang die vaker terugkomt en dwingender is dan de behoefte aan voedsel. Hoe sterk je ook naar slaap verlangt, hoe sterk je ook naar seks verlangt, je zult vaker naar voedsel verlangen, tenzij je jezelf natuurlijk voortdurend te eten geeft.

Als de meesten van ons zeggen: „Het verlangen naar voedsel is niet mijn sterkste verlangen”, zeggen we dat omdat we nooit echt honger hebben gehad. Wat Jezus hier beschrijft, is iemand die echt honger en dorst heeft. Als je drie dagen zonder water bent, zul je weten wat dorst hebben is. Als je een paar weken zonder voedsel bent, zul je weten wat honger hebben is. Jezus vastte veertig dagen, en er staat:

En Hij had honger.

Dat is honger. De meesten van ons in onze samenleving hebben dat nooit gekend, maar het is een sterk verlangen.

Met andere woorden, Hij spreekt niet over een oppervlakkige belangstelling voor gerechtigheid. Hij heeft het over een sterk, overheersend verlangen, een overweldigende dorst om God verheerlijkt en Zijn gerechtigheid verhoogd te zien. Later in dezelfde preek, in Mattheüs 6:33, zei Jezus:

Maar zoek eerst het Koninkrijk van God en Zijn gerechtigheid, en al deze dingen zullen u erbij gegeven worden.

MATTHEÛS 6:33

Dat is hongeren en dorsten naar gerechtigheid. Als het Koninkrijk van God en Zijn gerechtigheid je eerste prioriteit in het leven en je voornaamste, overheersende verlangen zijn, dan ben je een van de mensen die Jezus beschrijft als mensen die hongeren en dorsten naar gerechtigheid.

Het wonderlijke is dat zowel het Koninkrijk van God als Zijn gerechtigheid gegarandeerd zijn. Op een dag zal de wereld vervuld zijn van het Koninkrijk van God en Zijn gerechtigheid. Daarom is iemand die zijn hart op de dingen van God heeft gezet wijs en benijdenswaardig. Dat vereist dat je voorlopig ontevredenheid ervaart, maar er is een garantie dat datgene waarnaar je hunkert later gegeven zal worden. Wanneer dat gebeurt, zul je er voor eeuwig van genieten en nooit meer ontevredenheid kennen.

Als je je hart niet op de dingen van God zet, zul je tot in eeuwigheid ontevredenheid kennen. Zelfs als je tijdelijk een zekere mate van bevrediging verkrijgt doordat je krijgt wat je verlangt, zul je die dingen zonder God niet tot in alle eeuwigheid bezitten. Daarom is de mens die naar de juiste dingen hongert en uiteindelijk verzadigd wordt, beslist de gelukkige mens, de gezegende mens.

Zalig zijn zij die hongeren en dorsten naar de gerechtigheid,
want zij zullen verzadigd worden.

MATTHEÛS 5:6

Om verder te lezen

Alle bijbelteksten die in deze lezing aan bod komen, in de volgorde waarin ze gebruikt zijn.

- Mattheüs 5:3
- Mattheüs 5:4
- Mattheüs 5:5
- Mattheüs 5:6
- 2 Petrus 2:8
- 1 Timotheüs 3:15
- Psalmen 17:15
- Filippenzen 3:12-14
- Filippenzen 4:11
- Mattheüs 6:33

Lezing © Steve Gregg / The Narrow Path. Nederlandse vertaling © 2026 Vers voor Vers. De bijbeltekst in deze uitgave is ontleend aan de Bijbel in de Herziene Statenvertaling, © 2010/2016 Stichting HSV.